

N. E. MANITAKΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐπὶ τῆς διαταγῆς
ῥύσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γε-
ρανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἔτησίᾳ δρ. Ν. 8.	Ὁ Δάστη; κατὰ Γλιῶτον (εἰνὼν). — Αἱ Ῥωσίδες Παρθένου ἢ σιγηναὶ τῶν	Ἐν Ἀθήναις λεπτὰ 10.
» » ἔξαμ. » » 5.	Μηδενιστῶν (συνέχεια). — Ἀπογραφικὰ (συνέχεια). — Βίτωρ Ἐμμανουήλ.	» ταῖς ἑπαρχίαις .. » 15.
» ταῖς ἑπαρχ. ἔτησίᾳ » » 10.	(συνέχεια καὶ τέλος) — Δύσις; γρίφου. — Γνωστοπόησις.	» τῷ ἑξωτερικῷ ... » 25.
» » ἔξαμ. » » 6.		Φύλλα προηγούμενα » 50.
» τῷ ἑξωτερ. ἔτησίᾳ φρ. 15.		

Ο ΔΑΝΤΗΣ ΚΑΤΑ ΓΚΙΩΤΟΝ

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ*
 Η ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ
 —
 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
 Η ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ πριγκίπις τῆς κοιτῆρας μιᾶς παρθένου
 Ὁ πριγκίπισ ὑπεδέχθη τὸν γάλλον

4) Συνέχεια τῆς προηγούμενου ἀριθ. 30, 34, 32, 33, 34, 35, 36, 37 καὶ 33.

μηχανικὸν μετὰ τῶν προσηνεστάτης φιλοφροσύνης εὐγενεστέρων τρόπων.
 Ὁ ῥώσος ἔχει ἀξιοσημείωτον εὐκόλιν εἰς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων ἐξομοίωσιν. Ἐκεῖνο, ὅπερ καθιστᾷ αὐτὸν ἐπιτίθειον νὰ ὁμιλῇ μετὰ τῆς χαριστέρας εὐγενείας ὅλας τὰς ἀνευ ἰδιαιτέρου τόνου προφορᾶς ξένας γλώσσας, ὡς καὶ τὸ νὰ ἰδιοποιῆται τὰς ὁρεξείας, νὰ μιμηθῆται τὰς συνθηλαίς, τὰς σχέσεις τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅποιον κατοικεῖ, δὲν ἀρνείται εἰς αὐτὸν τὴν ἰκανότητά του νὰ ἐννοῇ καὶ συναφομοιοῦται πνευματικῶς

μὲ τοὺς ἀνθρώπους, οὗς συναναστρέφεται.
 Ὁ πριγκίπισ Κρυλάφ, ὅστις συχνὰ εἶχεν ὑπάγει εἰς Πικρισίου, ἐγένετο, ὅπου ἂν ἐβούλετο, ἀληθὴς Παρισινός.
 Ἐπροχώρησε πρὸς συνάντησιν τοῦ Σαβέρ ὃν προσηγόρευσε μετὰ πλήρους χάριτος καὶ προσήλας
 Ἡ Βάνδα ἔτεινεν αὐτῷ ἀμελῶς τὴν μικρὴν χειρὰ της, τὴν ὃ; ἀλάσκαρον λευκάν, ἥτις ἐξήρχετο διὰ μέσου πλατείας χειρὸδος.
 — Ἐπιτρέψατέ μοι, εἶπεν ὁ πριγκίπισ νὰ προγευθῶ ἐν τάχει καὶ νὰ ἐνδυσθῶ.

Μετὰ εἴκοσι λεπτά εἶμαι πάλιν ἐδῶ. Ὁ ὑπουργός προειδοποιήθη περὶ τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ὁμολογουμένως ἡ ὑπόθεσις εἶνέ πως σπουδαία καὶ δυσκατῶρ. θωτος, ἀλλ' ἔχω καλὰς ἐλπίδας.

Καὶ ἐξῆλθε.

Εὐρεθεὶς αἴφνης μόνος μετὰ τῆς Βάνδας ὁ 'Ραῦμόνδος, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν Πετροῦπολιν δὲν εἶχεν ἀπολαύσει τὸ τοιοῦτον, ἐδοκίμασε ζωηρὰν συγκίνησιν, ἣτις ἐδίδεν εἰς τὴν μορφήν του ἰδανικὴν τινα αἴγλην.

Χωρὶς νὰ ἦνε ὠραῖος, ὁ 'Ραῦμόνδος Σαβέρ εἶχε τὴν μορφήν νοήμονα καὶ συμπαθητικὴν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του, χρώματος βαθέος κυανοῦ, ἐξακοντίζοντες βλέμμα ἀστραπηθόλον, προσέδιδον ἰσχυρὰς διαθέσεις. Τὸ εὐρύ του μέτωπον ἐμαρτύρει ἀνεπτυγμένην φύσιν, μεγάλῃν ψυχῇν. Δὲν μετεῖχε ποσῶς τοῦ ματαίου χαρακτῆρος τῶν Γάλλων, ἀλλ' ἐκέκτητο ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθητά, καὶ ὑπὲρ πάντα, ἔτρεφεν ἱερὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Εἶχε λοιπὸν μετὰ τῆς Βάνδας πλείους τῆς μιᾶς ὁμοιότητος, δι' ὅπερ καὶ ἡ νεκρά καὶ ὠραία μηδενίστρια παρέσχε πρὸς αὐτὸν πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ φιλίαν σχεδὸν τρυφεράν.

— Ἀπὸ δύο μηνῶν, ἀφ' ὅτου δὲν εἶδομεν ἀλλήλους, εἶπεν ἡ πριγκηπέσσα, καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συναμιλήσωμεν, πόσα πράγματα δὲν ἔχομεν τώρα νὰ εἴπωμεν! ; . . .

— Ὡ! ἀφετέ με νὰ συνέλθω... Ἡ εὐτυχία τοῦ ὅτι σὰς ἐπαναβλέπω . . .

Ἡ Βάνδα τὸν παρεθῆρε μετὰ τρυφεροῦ μειδιάματος.

— Χθές, εἰς τὸν χορόν, εἶθε τόσοσιν χαρίεσσα, τόσοσιν ὠραία, ὥστε δὲν ἐδυνήθη, δὲν ἐτόλμησα νὰ σὰς πλησιάσω· τὴν νύκτα δὲ ταύτην εἰς τὸν σύλλογον δὲν ἠδυνήθη νὰ σὰς εἴπω ἢ μόνον λέξεις τινὰς ἀτυχεῖς, αἵτινες προῦκάλεσαν τὴν κατ' ἐμοῦ εἰρωνίαν σας.

— Καλὰ, καλὰ. Δότε μοι τώρα ταχέως πληροφορίας περὶ τῆς Οὐκρανίας. Τί κάμουν ἐκεῖ κάτω; Οἱ φίλοι μας εἰσὶν ἀρὰ γε πάντοτε πλήρεις ζήλου καὶ θερμῆς; Διήλθατε ἐκ Κιέβου;

— Μάλιστα.

— Τίνα εἶδατε;

— Τὸν ὄμιλον τῶν σπουδαστῶν.

— Ὁ ὄργανός καὶ ἡ δυσἀρέσκεια διατηροῦνται ἀκόμη εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἐξάψεως παρὰ τῇ μαθητευούσῃ νεολαίᾳ;

— Καὶ αὐξάνει μάλιστα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ὅσον διὰ τοὺς ἐργάτας τῶν ἐργοστασιῶν, καὶ οὗτοι ἐπίσης, ὄργωσιν ἀπαύστως καὶ μετ' ἐπιτάσεως.

— Καὶ οἱ χωρικοὶ;

— Ἀπαθεῖς καὶ ἀμέριμοι ὡς πάν-

τοτε. Ἐν τῇ μέθῃ εὐρίσκουσι τὴν λήθην τῆς ἀθλιότητός των.

— Πτωχοὶ χωρικοὶ! ἀνεβόησεν ἡ Βάνδα.

— Ἀρχίζου ὅμως νὰ ἐξανίστανται κατὰ τοῦ ληθάργου καὶ νὰ συμμερίζωνται ἐνδιαφερόντως τὸ κίνημα.

— Ἐὰ καροπορήσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς ὁ σπόρος τῆς ἀληθείας. Ἔστὲ βέβαιος. Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ἀπάθειαν ὁ mistic εἶνε ἀρκετὰ ἀγγίλους ὥστε νὰ ἐνοηθῇ πληρέστατα τὰ συμφέροντά του τοῦτο μόνον, ὅτι εἶνε δειλός, ὡς ὅλοι οἱ καταδυναστευόμενοι. Ἄς ἔλθῃ ὅμως ἡ ἡμέρα τῆς ἐξεγέρσεως καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι οὐδ' εἰς ἐξ αὐτῶν θὰ μείνῃ ἀμέτοχος τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος, ἀλλὰ θὰ σεύσῃ ἐκδικητῆς τῶν δικαιωμάτων του.

— Ἄς ὁμιλήσωμεν τώρα ὑπὲρ ὑμῶν εἶπεν ὁ 'Ραῦμόνδος. Μοὶ φαίνεσθε ὠχρὰ μήπως ὑποφέρετε;

— Ὀλίγη κόπως· δὲν εἶνε τίποτε.

— Ἀπὸ δύο μηνῶν, ἀφ' ὅτου δὲν σὰς εἶδον, ἐπανέλαβεν ὁ Σαβέρ, ἐὰν ἐγνωρίζατε πόσον ἡ καρδία μου, ἡ ψυχὴ μου, τὸ πνεῦμά μου ἔπασχον ἵνα σὰς ἐπανίδωσι! Ἐὰν ἐγνωρίζατε πόσον ὑπέφερον μακρὰν ὑμῶν!

— Ἀγαπῆτέ μοι 'Ραῦμόνδε, ἐπανελάβε γελῶσα ἡ Βάνδα, κφεύκτως εἶσθε πολὺ ἐρωτομανής, καὶ εἰς συνωμότης...

— Μὲ ἐπιτιμᾶτε λοιπὸν, διότι σὰς λέγω ὅτι ἀπωλόμην ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι δυστυχῆς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν σας, καὶ ὅτι τοσάκις ἐσπαράχθη ἀναμνηστικὸς ὑμῶν;

— Ὅχι, ποτέ, φίλε μου· ἀλλ' ἐὰν σὰς ἀφήσω νὰ ἐξακολουθήσητε, μέλλετε βεβαίως νὰ καταλήξητε εἰς ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν, ὅπερ, ὡς γινώσκετε, κατὰ τὰς ἀποφάσεις μας ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ μας καὶ κατὰ τοὺς ὄρκους μας, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν.

— Ὡ! μὴ μὲ ἀποκρούετε! Δὲν εἶνε ἔρωσ ὅτι πρὸς ὑμᾶς αἰσθάνομαι εἶνε λατρεία. . . Ὡ! λατρεία μὲ σέβας προσφερομένη. Ὁ ἥλιος δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ νὰ θερμαίνωνται εἰς τὸ θάλλπος τῶν ἀκτίνων του;

— Αὐτὸ θὰ ἦνε ἀνατολικὸν ὕψος! Εὖγε! Ἐξακολουθήσατε! Γνωρίζετε ἐν τούτοις, ὅτι, ὡς πρεσβεύουσαι μεταρρυθμιστικὰ καὶ ἀνακαινιστικὰ δόγματα, ἀποκρούομεν γενικῶς καὶ ἀπολύτως πᾶσαν ἐρωτοτροπίαν καὶ πᾶσαν ὑπερβολὴν αἰσθηματος.

— Τὸ γνωρίζω. Ἄλλὰ τί θέλετε; Ἡ καρδία μου ἐπλημμύρισε, καὶ δὲν δύναμαι νὰ εὔρω τὴν κατάλληλον ἐκφρασὴν ἵνα σὰς εἴπω ὅποια ἀκτινοβόλα ἴχνη μάγου γοητείας ἐνεχάραζεν ἐν ἐ-

μοὶ ἡ ἐνθουμασίς σας. Ὅχι μόνον ἡ ἀγγελικὴ καλλονὴ σας ἀλλὰ καὶ τὸ θέλητρον τοῦ λόγου σας, καὶ ἡ γλυκεῖα σταθερότης τῆς φωνῆς σας. μοὶ ἐπληξάν τὴν καρδίαν, ἡ μεγάλη ψυχὴ σας, ἡ ἀγαθότης σας, ἡ γενναιοπροσὴν σας εἶνε ἐκεῖναι αἵτινες μὲ κάμουν νὰ σὰς σέβωμαι καὶ νὰ σὰς λατρεύω.

— Οὐφ! . . . Ἐτελειώσατε ὅμως δὲν ἔχει οὕτω; Τώρα ἀς ὁμιλήσωμεν λογικῶς.

— Ἀπώλεσα τὸ λογικὸν μου. Ὅταν σκέπτομαι ὅτι ἠδουκῆσατε νὰ δεῖξητε μικρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δυστυχοῦς ἀφρονος· ὅταν ἀνεμιμνήσκωμαι μεθ' ὀπόσου τρυφεροῦ ἐνδιαφέροντος ἠδουκῆσατε ν' ἀκροασθῆτε τὴν διήγησιν ὄλων μου τῶν ἀνοησιῶν, καὶ πῶς διὰ μιᾶς λέξεώς σας, δι' ἐνὸς βλέμματός σας, ἠδυνήθητε νὰ κάμτε ὥστε ν' ἀναγεννηθῇ ἡ ἐλπίς εἰς τὴν ἀπαιχτοτεμένην, εἰς τὴν νεκρὰν καρδίαν μου, δὲν δύναμαι νὰ συγκρατήσω τὰς ὀρμὰς τῆς εὐγνωμοσύνης μου. Δύνασθε νὰ μὲ διατάξητε ὅτι, θέλετε. Θέλω νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅχι διὰ κενῶν λόγων πλέον, ἀλλὰ δι' ἠρωικῶν πράξεων, ὅτι θυσιάζομαι ὑπὲρ ὑμῶν. Ἄν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ σὰς ἦνε εἰς τι χρητίμος ἡ ζωὴ μου . . .

— Ὡ! ὦ! φυλαχθῆτε καὶ μὴ μοὶ τὴν δωρῆτε, διότι πολὺ πιθανὸν νὰ λάβω ἀνάγκην μιᾶς τοιαύτης ἀφοσιώσεως.

— Λοιπὸν τὴν ἀποδέχεσθε;

— Δὲν λέγω ἀμέσως· διότι ὑποτίθεται ὅτι, ἀπαξ δοθείσης τῆς ὑποσχέσεως, μοὶ ἀνῆκει· μῶλον ὅτι, ἐὰν ἐνθυμούμαι καλῶς, ὑποσχέθητε τὴν ζωὴν σας ἤδη εἰς ἄλλον.

— Πῶς;

— Οὕτω λοιπὸν λησμονεῖτε τὰς ὑποχρεώσεις σας; Ἐὰν ὁ Μιχαὴλ Φαιδερῶφ ἤρχετο ἐπίσης καὶ τὴν ἀπῆτει;

— Μοὶ ἐζήτησεν οὗτος νὰ θέσω τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ μεγάλου σκοποῦ· Συνήνεσα· ἀλλὰ δὲν ἀνέλαβον ὑποχρεώσιν.

— Ἡ διάκρισις εἶνε δυσχερὴς ὅσον ὅσον καὶ λεπτή. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὸ σημεῖον εἰς ὃ τείνει ὁ δόκτωρ Φεδερῶφ εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς ὃ κἀγὼ τείνω, δυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν.

— Λοιπὸν! ἀποδέχεσθε τὴν ζωὴν μου; . . . Βάνδα . . . ἀδελφὴ μου . . . φίλη μου . . . εἶμαι τραγλὸς ἐκ χαρᾶς. Ὡ! σ' εὐγνωμονῶ . . . σὲ εὐχαριστῶ!

— Ἀληθινά. Πρακτικῶς λόγου περὶ τοῦ δόκτορος, ἐπανελάβεν ἡ Βάνδα, δὲν ἐλάθετε τι ἐκ Γενεύης;

— Μάλιστα· ἐν δέμα ὀγκώδες.

— Καὶ τί περιέχει;

— Ἄγνωσθ.

— Πῶς; Τοιοῦτο λοιπὸν ἐνδιαφέρον δεικνύεται ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς μας;

— Τὸ δέμα τοῦτο δὲν προώρισται δι' ἐμέ.

— Ἄλλ' εἰς ποῖον λοιπόν;

— Εἰς ὑμᾶς.

— Καὶ δὲν μοὶ τὸ λέγετε;

— Διότι διετάχθην νὰ μὴ σᾶς τὸ παρδώσω ἢ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θ' ἀποκτήσετε τὴν ἐνηλικιότητά σας. Δηλαδή μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας.

— Ὁ Μιχαὴλ Φεδερῶφ σᾶς γράφει ταῦτα;

— Μάλιστα.

— Καὶ σᾶς λέγει τὸν λόγον;

— Ὁχι.

— Τότε, ἐπειδὴ εἶμαι πολὺ περίεργος, ἀφοῦ δὲν ἀναφέρει καὶ τὸν λόγον, διὰ νὰ μὴ τὸ λάβω πρὸ τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, δότε μοὶ τὸ δέμα τοῦτο.

— Εἶμαι δοῦλός σας, Βάνδα Πετρόβνα εἶπεν ὁ Ῥαῦμόνδος· θὰ σᾶς ὑπακούσω. Ἐν τούτοις σᾶς παρατηρῶ ὅτι ὁ δόκτωρ Φεδερῶφ φαίνεται ὅτι ἐπιμένει, ὡς ἐνόησα νὰ μὴ σᾶς δώσω τὸ δέμα ἢ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 13 Ἰανουαρίου.

— Εἶνε ἴσως πολιτικὰ φυλλάδια; εἶπεν ἡ πριγκιπέσσα ζωηρῶς ἀνησυχηθεῖσα.

— Δὲν τὸ πιστεύω. Ἴσως, μᾶλλον εἶνε κανὲν χειρόγραφον.

— Χειρόγραφον; Καὶ ἔχει τοῦτο τὸ σχῆμα δέματος;

— Ὁχι τόσο. Μᾶλλον ὀγκώδους ἐπιστολῆς.

— Καὶ διατί νὰ μὴ μοὶ ἀποσταλῇ ἀπ' εὐθείας τὸ δέμα τοῦτο εἰς ἐμέ;

— Ἐκ φόβου ἀναμφιβόλως μὴ ἐμπέση εἰς χεῖρας τοῦ πρίγκηπος.

— Πιθανόν. Ὅση δὴποτε δὲ καὶ ἂν ᾗ ἡ περιεργεία μου, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναμένω τὴν 13 Ἰανουαρίου, δίδουσα οὕτω δείγματα οὐχὶ μόνον τυπικῆς, ἀλλὰ καὶ πραγματικῆς σώφρονος ἐνηλικιότητος.

— Ἴδου ἐγὼ ἔτοιμος, εἶπεν ὁ πρίγκηψ εἰσερχόμενος τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Τὸ ἔλκυθρον εἶνε ἐξελεγμένον. Ἀναχωροῦμεν.

Ὁ Ῥαῦμόνδος ἐχαιρέτισεν ἀναχωρῶν τὴν Βάνδαν κατὰ τὸν Ἀνατολικὸν τρόπον, φέρων τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς καρδίας του, καὶ ἐξῆλθε μετὰ τοῦ πρίγκηπος.

— Ὅποια ἀκεραία καὶ ἄδολος φύσις! Ὅποια πολῦτιμος ὑπαρξίς! Ὅποια γενναιοφρῶν καρδία! ἐσκέφθη ἡ Βάνδα, μείνασα μόνη. Ἐὰν μοὶ ᾗτο ἐπιτετραμμένον ν' ἀγαπήσω, πιθανόν....

Καὶ ἔμεινε βυθισμένη εἰς ῥεμβώδη νάρκην.

Ἄλλ' αἴφνης ἠγέρθη καὶ ἔφερε τὰς χεῖρας πρὸς τὸ μέτωπον, ὡς διὰ νὰ ἀποδιώξῃ ὀχληρὰν τινα σκέψιν.

— Ὁχι! ὄχι! ἀνεβόησε· δὲν θέλω. Οἱ ἀπόστολοι ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀγαπῶ-

σι. Καὶ ἐγὼ τὸ ὤμωσα... ἀλλ' ἐν τούτοις... πιθανόν ἐκεῖνος νὰ μ' ἔκαμε νὰ λησμονήσω τοὺς ὄρκους μου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Βάνδα διεκόπη ἐν ταῖς σκέψεσιν αὐτῆς ὑπὸ θαλαμηπόλου, κομίσαντος αὐτῇ ἐπισκεπτήριον.

— Ἄς εἰσέλθῃ, εἶπεν ἅμα ἀναγνοῦσα αὐτό.

Ἦτον ὁ κόμης Βερενίνης.

— Τί συμβαίνει; ἀνέκραξεν ἅμα ἰδοῦσα αὐτόν, τί σημαίνει τὸ ὄχρὸν τοῦτο πρόσωπον· οἱ παραλελυμένοι οὔτοι τοῦ προσώπου σου χαρακτῆρες;

— Ἄχ! ἀγαπητὴ Βάνδα, ὁποῖαν νύκτα διήγαγον! Καὶ πόσον τῷ ὄντι σᾶς ἀγαπῶ διὰ νὰ ὑποκρίνωμαι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον μοὶ ὄρισάτε. Τὸ νὰ κατασκοπεύω τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις εἶνε τόσο καλός, ὅστις ἐπλήρωσε τὴν οἰκογένειάν μου εὐεργεσιῶν, ὅστις μὲ μεταχειρίζεται ὡς υἱόν του, ὦ! εἶνε κρῖμα. Καὶ τί ἀνεπιτήδειο; συνωμότης ὅπου εἶμαι! Ὅλιγον ἔλειψε νὰ προδοθῶ, νὰ σᾶς προδώσω. Δὲν δύναμαι νὰ ψευσθῶ, νὰ ψευσθῶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα πρὸ πάντων, ὅστις νομίζεις ὅτι ἀναγινώσκει μέχρι τῶν μυχιατικῶν τῆς καρδίας μας.

Ἡ Βάνδα δὲν ἀπεκρίνετο ποσῶς. Τὸ βλέμμα τῆς ἐμαρτύρει τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν αὐστηρότητα, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐλαφρὰν περιφρόνησιν ἣν ἠσθάνετο διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐξαδέλφου τῆς.

— ὦ! μὴ με βλέπετε οὕτω, Βάνδα, σᾶς καθικετεύω.

— Εἰσθε παιδίον, Ἀλέξιε, εἶπεν ἡ Βάνδα μετὰ φωνῆς αὐστηρᾶς. Εὐγνωμονεῖτε εἰς τὸν αὐτοκράτορα δι' ὅσας ἀγαθοεργίας ἐπέδαψίλευσεν εἰς τὸν πατέρα σας· ἀλλὰ πᾶσα αὐτοκρατορικὴ εὐνοια εἶνε βδελυκτὴ. Τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα τόσο πλουσιοπαρόχως διανέμει δὲν προέρχονται ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ εἰλωτοῦ λαοῦ· ἐν τέλει δὲ τὰ μικρὰ προσωπικὰ αἰσθήματα ὀφείλουσι νὰ ἐξαφανισθῶσι, ὅταν πρόκειται περὶ μεγάλων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ περὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης. Ταῦτα δὲν σοὶ ἐδίδαξα; Δὲν εἶνε ταῦτα τὰ δόγματα ἅτινα ἀπεδείχθητε καὶ εἰς ἃ μοὶ ὠρίσθητε νὰ ἀφοσιωθῆτε ψυχῇ τε καὶ σώματι;

— Ἀληθῶς.

— Λοιπὸν τότε πῶς ταλαντεύεσθε;

— Ὁ νοῦς μου κρίνει ὡς ὑμεῖς, ἀλλ' ἡ καρδία μου ἐξανίσταται ἐναντίον τῆς ἀχαριστίας.

— Ἀλλὰ τί εἶνε αἱ ὀλίγαι ἀγαθοεργίαι ἃς πράττει μόνον ὑπὲρ εὐαριθμοτάτων εὐνοουμένων του ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέναντι τῶν φόρων, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται ὁ λαός, καὶ τῶν τῶσων ἄλλων

καταπίεσεων ἃς ἐξασκεῖ κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν τῶν κοινωνιστῶν βδελυρὰ κυβέρνησις, ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ;

— Ἄλλ' ὅλα ταῦτα συμβαίνουσιν ἐν ἀγνοίᾳ του, ὡς δὲν τὸ ἀγνοεῖτε, ἀντεῖπεν ὁ Βερενίνης.

— Πιθανόν· εἶνε ὁμοῦς ὑπεύθυνος, διότι ἔχει ἀπόλυτον ἰσχύν.

— Κατὰ βάθος, σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶνε ἐλευθεριώτατος.

— Τότε διατί δὲν πράττει συμφῶνως μετὰ τὰς πεποιθήσεις καὶ ἐπιθυμίας του;

— Διότι ἡ ἀγαθότης του τὸν καθιστᾷ ἀνίσχυρον.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ἓνα πανόσχιστον νὰ ἔχῃ ἀσθενῆ βούλησιν. Ὅταν ἡ χεὶρ του ἀδυνατῇ νὰ κρατῇ τὸ βαρὺ σκῆπτρον, τότε ἃς τὸ ἀποθέσῃ κάλλιον.

— Νομίζω ὅτι θὰ λάβῃ μεγάλην τινὰ ἀπόφασιν.

— Εἶνε τόσοσ καιρὸς ἤδη, ἀπ' ὅτου διαδίδει ὅτι θὰ λάβῃ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀπόφασιν, καὶ εἰσέτι οὐδὲν ἔπραξε. Ἐὰν ᾗτο σταθερώτερος εἰς τὰς ἐλευθερίους ἀρχάς του, θὰ ἠδύνατο νὰ κατισχύσῃ τῶν ἀντενεργειῶν τῶν βογυάρων. νὰ κατασυντρίψῃ τὸ σθένος των, νὰ καταργήσῃ τὰ προνόμια των, καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν Ῥωσσίαν. Ὅλη του ἡ ἐλευθεριότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑπόσχεται πολλὰ καὶ νὰ μὴ διδῇ τίποτε. Ἄλλ' ἠγγικεν ὁ χρόνος τῶν φοβερῶν συνεπειῶν τῆς ἀβουλίας του. Φυλάχθητε, Ἀλέξιε, νὰ μὴ καταστῆτε καὶ ὑμεῖς ἔνοχος ἀβουλίας.

— Ὁμιλήσατε, Βάνδα· θὰ πράξω ὅ,τι μὲ διατάξῃτε.

— Καλὰ λοιπόν! Εἰπῆτέ μοι τί διέτρεξε τὴν νύκτα ταύτην, ἀλλὰ νὰ μὴ μοὶ ἀποκρύψῃτε οὐδέν.

Ὁ νέος ὑπασπιστὴς διηγήθη λέξιν πρὸς λέξιν τὴν μετὰ τοῦ τζάρου συνδιάλεξίν του.

— Καὶ τοῦτο εἶνε τὸ προξενῆσαν ὑμῖν τὴν συγκίνησιν; ἠρώτησεν ἡ Βάνδα.

— Ἄλλ' ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ μοὶ ὀμιλήσῃ ἐκ νέου περὶ τοῦ συνοικεσίου τούτου, περὶ τῶν γενναίων αὐτοῦ διαθέσεων ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας μας; ἀπήντησεν ἐρωτηματικῶς ὁ Βερενίνης ἔχων τὸ βλέμμα ἰκετευτικόν, τὴν φωνὴν συγκεχυμένην καὶ τὰ χεῖλη τρέμοντα ἐκ συγκινήσεως.

— Νὰ τῷ εἰπῆτε ὅτι δὲν ἀγοράζεται ὁ ἔρωσ τῆς Βάνδας Κρυλώφ, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ὅστις θὰ γίνῃ ἀξίος τῆς καρδίας, θὰ τὸν ἐκλέξῃ καὶ θὰ τὸν προτιμήσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους καὶ

δυνατοὺς τῆς γῆς, καὶ ἂν δὲν ἔχη οὐδὲ καπίκιορ. 1)

— Καί... ἀναμφιβόλως δὲν εἶμαι ἀντάξιός ὑμῶν, τὸ ἐννοῶ πρὸς ἐμὲ δὲν αἰσθάνεσθε ἢ ἀδιαφορίαν.

— Ὅχι, καλέ μου Ἀλέξιε· ἐξ ἑναντίας· τρέφω ὑπὲρ σοῦ τὴν ζωηροτέραν συμπάθειαν· ἐὰν σὲ υποβάλλω εἰς δοκιμασίας, ἀπόδος τοῦτο εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μου τοῦ νὰ σὲ καταστήσω ἥρωα.

— Κάμε με ὅ, τι θέλετε, Βάνδα· ἢ ἥρωα ἢ δούλον.

— Ὅχι δούλον, ἀλλ' ἄνδρα πλέον ἀνεξάρτητον. Σὲ διαβεβαιῶ δὲ ὅτι τὸ πρὸς σὲ ἀδελφικὸν φίλτρον μου ὀσημέραι ὀ' αὐξάνη.

— Τὸ ἀδελφικὸν φίλτρον! ἐταυθάρυσε στεναζῶν ὁ νέος ὑπασιπότης.

— Ἡ ἀδελφότης εἶνε αἰσθημα ἐπιρρωνίων τὴν ψυχὴν, ἐνφ' ὃ ἔρωσ τὴν ἐξασθενεῖ. Γνωρίζετε ὅμως ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τί ἔργον ἀφιέρωσα τὴν ζωὴν μου.

— Καὶ θὰ βραδύνη ἀκόμη ἐπὶ πολὺ νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο;

— Πιθανόν· προπάντων δὲ ὅταν ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ σιωπῶντος χλιαρούς, ὡς ὑμᾶς.

— Καὶ μοὶ ὑπόσχεσθε ὅτι βραδύτερον...

— Δὲν ὑπόσχομαι τίποτε.

Καὶ ἐκάστην ἀπελιπιστικὴν διὰ τὸν νέον Ἀλέξιον λέξιν συνόδευεν ἡ Βάνδα διὰ βλέμματός καὶ μειδιάματος ἄτινα ἐθανάτου καὶ ἐγοήτευον ἐν ταύτῳ τὸν τρυφερόν Βερενίνην.

— Παρακαλῶ, ἰδῆτε, τῷ εἶπεν αἰφνης, νομίζω ὅτι ἤκουσα θόρυβον. Εἶνε ὁ πατήρ μου ἄρά γε;

— Ὁ Βερενίνης, ἀποτόμως ἀποσπασθεὶς τῆς ῥέμβης του, ἐπλησίασε πρὸς τὸ ὑαλόφρακτον τοῦ παραθύρου.

— Ὅχι, δὲν εἶνε ὁ πρίγκηψ, εἶνε..... Περιμεινάτε ὀλίγον, σὰς παρακαλῶ, τὸν εἶδον εἰς τὸν χορὸν τὴν νύκτα τῆς χθές· τῷ ὁμιλήσατε· εἶνε.....εἶνε ὁ πρίγκηψ Δὲ Στάκελβεργ.

— Εἶσθε βέβαιος; εἶπεν ἡ Βάνδα, ἐγειρομένη καὶ βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον. Μάλιστα· αὐτὸς εἶνε.

— Πηγαίνετε νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε;

— Ἀναμφιβόλως· τὸν ἀνέμενον.

Ὁ Βερενίνης ἐστέναζε, ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς ὥραιας ἐξαδέλφης του, ἐρ' ἧς ἐπιθέσται· φλογερὸν φίλημα, ἐξῆλθε, συναντήσας εἰς τὴν κλίμακα τὸν Γερμανὸν πρίγκηπα.

Ὁ πρίγκηψ Βασίλειος Ἀντώνοβιτς Στάκελβεργ κατήγετο ἐκ τῶν Γερμανῶν ἐκείνων, τῶν ἐπὶ Πέτρου τοῦ Α'. εἰσχωρησάντων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς θέσεις

τῆς αὐτοκρατορίας, χάρις εἰς τὰς ἀποκλειστικῶς ἐμφύτους παντὶ Γερμανῷ ιδιότητας καὶ ἰσχυρογνωμοσύνης καὶ ἀίσχροκερδείας, τῆς μετὰ καρτερίας διεισδύσεως αὐτῶν εἰς πᾶν ἀξίωμα. Ἐξ ἄλλου ὅμως εἰσὶν ἐπιμελῶς, φιλόπονοι ἀκριβεῖς καὶ λεπτολόγοι. Οἱ Σλαῦοι τοῦναντίον εἰσὶν ἀμελεῖς, ἀκηδεῖς, ἀκατὰμαστοὶ δ' ἐξ ἄλλου καὶ ἀνυπότακτοι. ἀκατάσχετοι καὶ ἀσταθεῖς· ιδιότητες, καθιστῶσαι αὐτοὺς ἀκαταλλήλους εἰς σύστημα κανονικῶς λειτουργούσης ὑπηρεσίας, ἀπαντούσας τὴν μετ' ἀνυποκρίτου εὐθύτητος ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ὁ τοιοῦτος δι' αὐτῶν χαρακτήρ εἶνε ὁ λόγος δι' ἂν προτιμῶνται οἱ Γερμανοὶ τῶν Σλαύων ἐν τοῖς διαφόροις κλάδοις τῆς ὑπηρεσίας τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας.

— Τιμητικὴ θέσεις, οἱ ὑψηλοὶ βαθμοὶ καὶ ἡ ἀνακιδῆς ὀκνηρία καὶ ἀμεριμνομέριμοι εἰσὶν ἀναφαίρετα κτήματα τῶν εὐγενῶν· αἱ δευτερεύουσαι θέσεις εἰσὶ κατελιημμένα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Οἱ γραμματεῖς, οἱ τηρηματάρχαι, ἐν μιᾷ λέξει ὅλη ἡ γραφειοκρατία εἶνε γερμανική. Τινὲς ὅμως ἐκ τούτων, ἔνεκα ἐκτάκτων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα, ἠξιώθησαν ἐξαιρετικῶν βαθμῶν, τιμῶν καὶ πλούτου· εἰς μίαν ἐκ τῶν τοιούτων γερμανικῶν οἰκογενειῶν ἀνήκε καὶ ὁ πρίγκηψ Στάκελβεργ.

Ὁ τριακονταετῆς περίπου οὗτος νέος εἶνε ὁ ἀκριβεστάτος τύπος τῆς γενεᾶς του. Κεφαλὴ ῥομβοειδῆς καὶ πεπεσμένῃ ἐπὶ ἐξέχοντων ὤμων καὶ ἄχαρις δυὰς κνημῶν μακρῶν καθίσταν τὸ βᾶδισμα του βαρῦ, νωθρὸν καὶ πάντη ἀγενές. Ἡ κρυψύτης καὶ ὄχι εὐειδῆς μορφή του, ἡ κτρινὴ κόμη του ἐτι δὲ οἱ ἀσθεῖς κυανοὶ ὀφθαλμοὶ του, ξηροὶ καὶ στυγνοί, ἐσχηματίζον σύνολον ἀνθρώπου ἀπεχθές καὶ δεισσιδῆς.

Οἱ ὡς γυναικῶς γόμφροι του, αἱ μακρὰ καὶ μὲ χαλαροὺς δακτύλους χεῖρές του, ἐμαρτύρουν—παρὰ τὸν φαινομενικὸν αὐτοῦ ἀκαμπτον χαρακτήρα—φύσιν ἀνίσχυρον, πᾶν ἄλλο δυναμένων, ἢ ν' ἀντιμετωπίσῃ κωλύματα ἵνα ἀπολήξῃ εἰς τὸν σκοπὸν του.

Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀνάστημα, καὶ τὴν ἀπατηλὴν γοητείαν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς εὐνοικῆς τύχης του, ἐξελαμβάνετο ὡς ὠραῖος ἀνὴρ, ὡς ἐπίσης προὔμαντεύετο περὶ αὐτοῦ ὅτι θὰ καθέξῃ ἐν τῷ μέλλοντι μεγάλην τινὰ πολιτικὴν θέσιν· ἐὰν ἔκρινε τις ἐκ τοῦ ὑψηλόφρονος χαρακτήρός του. τῆς προσπεποιημένης σοβαρότητός του, καὶ τῶν μεμετρημένων καὶ τελείων τρόπων του, ἅτινα πάντα κατεῖχεν ὁμολογούμενως, καθὰ μωρός.

Εἰσελθὼν εἰς τὸν κιτῶνα τῆς Βάνδας ἐχαιρέτισε μετ' ἐξιδιασμένης κομψότητος.

Συνέχει εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ 1879

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημότ.αι
Πατρῶων	34,227	30,820
Τριταίας	4,596	4,703
Δύμης	7,476	7,201
Ἐρινσοῦ	3,747	3,676
Φαρῶν	7,127	7,149
Τὸ ὅλον	57,173	53,549

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΙΓΙΑΔΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημότ.αι
Αἰγίου	12,838	11,132
Αἰγείρας	1,299	1,416
Ἀκράτης*	1,141	1,194
Βουρῶν	1,930	1,730
Τὸ ὅλον	17,208	15,472

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημότ.αι
Καλαβρυτῶν	2,125	3,605
Καλλιφωνίας	2,568	2,698
Σουδενῶν	2,209	2,339
Ἀροαείας	2,828	3,012
Παύων	3,107	3,168
Ψωφίδος	3,148	3,391
Κραθίδος	2,032	2,353
Κλειτορίας	4,535	4,753
Λευκασίου	4,077	4,211
Κερπινῆς	5,704	6,789
Λαπαθῶν	5,273	5,568
Φελλόης	3,148	3,359
Νωνάκριδος	745	1,979
Τὸ ὅλον	41,499	47,225

ΕΠΑΡΧΙΑ ΗΛΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημότ.αι
Λετρίνων	18,734	14,236
Λαμπείας	8,161	8,669

(4) Οἱ δι' ἀστέρισκου σημειούμενοι Δῆμοι ἐσχηματίσθησαν μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870.

(4) Σχεδὸν πρὸς δύο λεπτὰ ἰσοδυναμοῦν ῥωσικὸν κέρμα καὶ ἀρχαῖα μονάς τοῦ νομισματικοῦ συστήματος ἐν Ῥωσίᾳ. Σ. Μ.

Όλυμπίων	8,552	8,699
Ωλένης	4,337	4,073
Βουπρασιών	4,153	3,874
Μυρτουνητών	8,322	8,083
Πηγετών	5,443	5,454
Ήλιδος	8,050	6,689
Τό όλον	65,752	59,777

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Τριπόλεως	13,970	14,719
Φαλάνθου	3,780	4,455
Κορυθίου	4,752	4,832
Όρχομενού	4,739	4,878
Καλτετζών	2,329	2,412
Μανθυρέας	2,828	2,920
Μαντινείας	6,049	6,403
Νάσων	1,767	1,801
Τεγέας	6,793	7,304
Βαλτετσίου	4,545	4,702
Τό όλον	51,552	54,426

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΤΝΟΥΡΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Θυρέας	2,708	2,938
Βρασιών	2,807	3,099
Δολιανών	1,682	1,846
Τανίας	5,185	5,504
Πάρωνος	4,357	4,745
Βερβαίνων	1,477	1,743
Γλυπτίας	2,251	2,431
Λιμναίου	6,482	7,113
Σελινοῦντος	4,525	4,644
Τό όλον	31,474	34,123

ΕΠΑΡΧΙΑ ΓΟΡΓΥΝΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Δημητσάνης	5,649	6,527
Τρικολώνων	4,726	5,054
Γόρτυνος	4,901	5,453
Αγκυκαθίων	5,565	5,882
Κλείτορος	4,029	4,477
Τροπαίων	4,771	4,958
Ήραίας	4,920	5,045
Νυμφασίας	1,967	3,076
Έλευσίνοσ	5,839	5,918
Μυλάοντος	1,483	3,139
Θελοπούσης	1,980	2,008
Τό όλον	45,830	51,537

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Μεγαλοπόλεωσ	5,001	5,198
Φαλαισίας	7,381	7,530
Λυκοσεύρας	7,667	7,838
Τό όλον	20,049	20,566

ΕΠΑΡΧΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Σπάρτης	12,007	11,850
Κροκεών	3,509	3,559
Οἰνοῦντος	5,433	6,103
Θεραπνών	6,422	6,524
Βρυσεών	1,534	1,715
Σελλασίας	2,687	2,616
Πελλάνης	4,503	4,694
Τρινασοῦ	1,508	1,523
Καστορίου	2,834	2,991
Μελιτινης	3,097	3,257
Φελλίας	2,502	2,651
Γερονθρών	2,312	2,462
Φάριδοσ	4,171	4,154
Τό όλον	52,519	54,099

ΕΠΑΡΧΙΑ ΓΥΘΕΙΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Γυθείου	4,243	4,076
Μαλευρίου	4,544	4,826
Καρουπόλεωσ	2,708	2,800
Κολοκυνθίου	2,560	2,766
Λαγείας	2,310	2,509
Τό όλον	16,365	16,977

ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΙΤΥΛΟΥ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Οἰτύλου	8,673	9,662
Άβείας	5,210	5,712
Καρδαμύλης	3,743	3,987
Λεύκτρου	7,063	7,601
Μέσσης	5,301	5,741
Τό όλον	29,990	32,703

ΕΠΑΡΧΙΑ ΕΠΙΔ. ΔΙΜΗΡΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Μονεμβασίας	4,075	4,546
Βοιῶν	4,948	5,494
Ζάρακοσ	3,906	4,048
Έλουσ	3,386	3,463
Άσωποῦ	5,927	5,984
Τό όλον	22,242	23,535

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΜΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Καλαμῶν	11,642	11,668
Θουρίας	5,322	5,505
Άριοσ	4,332	4,419
Άμφείας	3,990	4,050
Άλαγονίας	4,447	4,774
Τό όλον	29,733	30,416

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Μαμίσου	7,323	7,433
Εἰας	5,312	5,320

Άριστομένουσ	4,598	4,583
Οἰχαλίας	7,501	7,563
Ήθώμησ	4,819	4,786
Άνδανίασ	6,078	6,176
Τό όλον	35,631	35,861

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΥΛΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Πυλίων	4,575	4,598
Κολλωνίδων	6,085	6,373
Κορώνησ	4,310	4,466
Μεθώνησ	4,244	3,933
Βουφράσου	6,291	6,348
Τό όλον	25,505	25,718

ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΡΙΦΥΛΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Κυπαρισίας	6,071	6,017
Έράνησ	6,887	6,642
Φλεσιάδοσ	3,462	3,439
Δωρίου	1,852	1,915
Ήλεκτρίδοσ	2,655	2,659
Αὔλωνοσ	3,975	4,047
Τριπύλησ	2,623	2,663
Άετοῦ*	2,836	2,842
Πλαταμώδοσ	5,084	4,954
Τό όλον	35,445	35,178

ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Άνδριτσαινίησ	7,784	8,048
Άλιφεύρας	3,845	3,976
Σκιλλοῦντοσ	4,962	4,891
Βώλακοσ	3,563	3,526
Άρήνησ	4,098	4,135
Φιγαλίας	5,194	5,277
Τό όλον	29,446	29,853

ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΑΥΠΛΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Ναυπλιέων	9,045	9,945
Μιδέας	3,378	3,735
Μινώασ	518	558
Έπιδαυριών	2,002	2,014
Δήσσησ	1,076	971
Τό όλον	16,019	17,223

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΡΓΟΥΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόται
Άργείων	11,793	13,398
Άλέασ	2,711	2,773
Λυρκείασ	2,732	2,802
Προσυμναίων	2,271	2,304
Ύσιών	2,340	2,454
Μυκηνῶν	2,437	2,447
Τό όλον	24,284	26,178

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Αἱμοί	Κάτοικοι	Δημόται
Κορίνθου	7,585	7,642
Σικυώνος	5,438	5,460
Στυμφαλίας	4,415	4,528
Νεμέας	3,507	3,565
Πελλήνης	3,275	3,377
Περχωρίας	2,637	2,714
Σολυγείας	2,958	3,079
Φενεσῦ	3,891	4,070
Εὐρωστίνης	5,830	5,986
Κλεωνῶν	3,072	3,137
Τρικάλων	5,880	6,278
Τὸ ὅλον	48,488	49,836

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές

Ο ΑΟΙΔΙΜΟΣ

ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ὁ Καπνός, ὡς γνωρίζετε, ἔχει μαγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὸ κυνήγιον· διότι ὅταν ὁ ἀήρ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος τῶν αἰγάγων, φέρεται εἰς μεγάλην ἀπόστασιν καὶ ἡ αἰγαγρός, ὀσφραϊνομένη αὐτὸν ὑποπιύεται ἀμέσως τὸν κυνηγόν. Ἐνίοτε ὁ Καβανιὲ ἔλεγεν εἰς τὸν Βίκτωρα.

— Βασιλεῦ ἐξ αἰτίας τοῦ σιγάρου σας δὲν θὰ κτυπώσωμεν τίποτε.

Τότε ὁ Βίκτωρ ἔρριπτε τὸ σιγάρων. Τὸ ἐν ἐλάττωμα ἐνίκα τὸ ἄλλο τὴν στιγμήν ἐκείνην.

* *

Τὸ κυνήγιον ἐξετελεῖτο κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον ὁ Βίκτωρ εἶχε τοὺς ὀπλοφόρους του, τοὺς ἀξιωματικούς του τοῦ κυνηγίου καὶ τὴν βασιλικὴν θεραπείαν του ἐνίοτε πολυπληθῆ.

Ἐξεκίνουν πάντες ὁμοῦ, ἀλλ' ὅτε ἐφθανον εἰς τοὺς πρόποδας τῶν παγωμένων, ὁ Βίκτωρ ἐξέλεγε τὴν ἐνέδραν του καὶ ἀνεβρίχᾳτο ἐκεῖ συνοδευόμενος μόνον ὑπὸ τῆς μικρᾶς του ἀκολουθίας συγκειμένης ἐκ τῶν πιστωτέρων καὶ προσφιλεστέρων αὐτοῦ.

Ἡμέραν τινα ὁ Βίκτωρ διώκων αἰγαγρον ἐφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ.... ὁ Καβανιὲ καὶ ὁ Νάρας δι' εὐτόλμου καὶ ἐπιδεξίου κινήσεως

ἐκράτησαν τὸν Βασιλέα ὁ μὲν ἐκ τοῦ βραχίονος, ὁ δὲ ἐκ τῆς κνήμης καὶ τὸν ἔσυραν ὀπίσω. Οὕτω τὸν ἔσωσαν ἀπὸ βεβαίου κινδύνου.

Ὁ Βίκτωρ κατ' ἀρχὰς ὠργίσθη, ἀλλ' ἔπειτα ἐγέλασε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ διαπραχθείσῃ κατ' αὐτοῦ βία.

* *

Ὁ Βίκτωρ οὐδεμιᾶς θυσίας ἐφείδετο διὰ τὸ κατὰ τῶν αἰγάγων κυνήγιόν του.

Ἡμέραν τινα παρέμεινε τέσσαρας ὅλας ὥρας ἐπὶ τοῦ πάγου. Το ψῦχος ἦτο δριμύτατον. Ἡμεῖς δὲν ἀντείχομεν πλέον... Ἐκεῖνος οὐδὲ λέξιν ἐπρόφερε. Ἔστη ἐκεῖ μέχρις οὗ ἐπυροβόλησεν ὁ Βίκτωρ κατῆλθεν εἴτα τῆς θέσεώς του ἔχων παγωμένους τοὺς μεγάλους αὐτοῦ μύστακας!... Εἶχεν ἐπιτύχει... ἡ αἰγαγρός ἦτο φονευμένη.

Τὸ τέλος τοῦ κυνηγίου ἦτο ὅλη του ἡ χαρά· συνηθροίζομεθα τότε ὅλοι κάτω εἰς τὴν πεδιάδα καὶ ἐκεῖ κατετίθετο τὸ κυνήγιον.

Ἐπρεπε τότε νὰ ἴδῃτε τὴν χαρὰν τοῦ Βικτωρος ἐπιθεωροῦντος τὰ θύματα τῆς ἡμέρας. Ἐξήταζε τὰς αἰγαγρούς μίαν πρὸς μίαν, τὰς ἐθώπευε, τὰς ἐφιλεῖ ἐνίοτε, ὑπελόγιζε πῆν ἡλικίαν ἐκάστης καὶ εἰξευρε νὰ διακρίνη τὰς πληγωθείσας ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ σφαιρῶν.

Ἄν τὰς ἐγνώριζε... Ἄρκει νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ὁ Βίκτωρ ἐδίωκε ἐπὶ τρία κατὰ σειρὰν ἔτη μεγάλην τινα αἰγαγρον χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὴν πληγώσῃ ἀλλ' ἀναγνωρίζων αὐτὴν πάντοτε.

Τὴν ὠνόμαζε: Μεγάλο μου διαβολάκι... ἀλλ' ἡμέραν τινα τὸ «μεγάλο διαβολάκι» ἔπεσεν ὑπὸ τὴν «καραβίαν» τοῦ Βασιλέως· ὁ Βίκτωρ ἦτο τρελλὸς ἀπὸ τὴν χαρὰν του. Ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἡμέρα καθ' ἣν τὸν εἶδον νὰ πῖν ὀλίγον οἶνον.

* *

Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ κυνηγίου ἐπιστροφήν ὁ Βίκτωρ δὲν ἠσθάνετο πλέον ὄρεξιν, ἀλλ' ἀκατάσχετον πείναν, καὶ πολλὰκις ὠργίζετο μετὸν μάγειρον διότι δὲν ἦτο ἔτοιμον τὸ γεῦμα.

— Ἀλλά, Μεγαλειότατε, με

συγχωρεῖτε, με εἶχατε διατάξει διὰ τὰς ἔξ.

— Ἐ! Σὺ θέλεις νὰ ἔχῃς πάντοτε δίκαιον!... Ἄλλ' ἔλα, δός μου ἐδῶ ἓνα κομμάτι ψωμί καὶ δυὸ κρομμύδια ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ὁ Βίκτωρ ἐλάμβανε τὰ δυὸ κρομμύδια, τὰ ἐξέπλυνεν ὀλίγον εἰς τὴν βρύσιν, τὰ ἐκαθάριζεν ὁ ἴδιος, τὰ ἔκοπτεν εἰς τὰ τέσσερα, καὶ τὰ κατεβρόχιζεν ὡς νὰ ἦσαν ἡ καλλιτέρα τροφή τοῦ κόσμου.

* *

Ὁ Βίκτωρ ἦτο πάντοτε ἀγαθός, πάντοτε εὐπροσήγορος, μεγαλόφρων, οἰκειότατος πρὸς ὅλους ἡμᾶς. Ἐμελαγχόλει μόνον ὁσάκις τῷ διέφευγεν καμμία αἰγαγρός, καὶ ἐγένετο ἀληθῶς ἐμμανὴς ὁσάκις τοῦτο προήρχετο ἐξ ἀμελείας μας.

Μίαν φορὰν ἔτυχε νὰ εἶμαι ἐγὼ ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀπωλείας αἰγάγου τινος... Ἡμῆν τοποθετημένος εἰς ὀλίγην ἀπὸ τοῦ Βικτωρος ἀπόστασιν, ἐπὶ τινος παγωμένου βράχου, ἀλλ' οὕτως ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ με βλέπῃ... Τὸ ψῦχος καὶ ὁ κόπος με κατέβαλον καὶ ἀπεκιμήθην... Ἀἴφνης ἐξυπνῶ κατατρομασμένος καὶ βλέπω ἐνώπιόν μου τὸν Βασιλέα παράφροναν ὑπὸ μανίας.

— Δὲν εἶδατε μίαν αἰγαγρον τὴν ὁποίαν ἐπλήγωσα πρὸ ὀλίγου;

— Ὅχι δὲν εἶδα τίποτε.

— Τίποτε;... Τεμπέλη! ἔκοιμάσο.

Ἡρ' ὀλίγον ἀπέθνησκον ἀπὸ φόβου καὶ ἐντροπῆν· εἶχον ψευσθεῖ.

— Ὅχι, Μεγαλειότατε, δὲν ἐκυμώμην. ἡ αἰγαγρός δὲν ἐπέρασεν ἀπ' ἐδῶ.

Ὁ Βασιλεὺς με παρετήρησε με βλέμμα περιφρονησεως ἀληθῶς ἡγεμονικῆς... Τὸ βλέμμα ἐκεῖνο μένει πάντοτε ἐδῶ εἰς τὸν νοῦν μου εἰς τὴν καρδίαν μου.

* *

Σᾶς τὸ εἶπον ἦδη, ὁ Βίκτωρ ὠμίλει καὶ ἐφέρετο οἰκειότητα πρὸς ὅλους ὄσους συνήντα εἰς τὴν ὁδόν· τοὺς εὐεργέτει ὄλους.

Μεγάλην δὲ ἠσθάνετο εὐχαρίστησιν ὅταν συνήντα κανένα ὅστις δὲν τὸν ἐγνώριζε. Τοῦτο συνέβαινε λίαν

σπανίως, διότι ἐδῶ ὅλοι σχεδὸν τὸν ἐγνώριζον.

Ἡμέραν τινὰ ὅμως, εἶδε γραίαν τινὰ κόπτουσαν χόρτα. Τὴν ἐπλησίασε, τὴν ἐχαιρέτισε καὶ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως «καλημέρα σας Κύριε,» ἐνόησεν ὅτι ἡ γραία δὲν τὸν εἶχε ποτὲ ἰδῆ.

Τὴν ἐπλησίασε περισσότερον· ἐγὼ ἰστάμην ὀπίσω· ἤμεθα μόνου τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην.

— Δὲν μοῦ λέγετε, καλὴ μου γυναῖκα, εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε καμμίαν πληροφορίαν περὶ τοῦ Βασιλέως;

Τὸν ζητῶ καὶ δὲν τὸν εὐρίσκω.

— Ἐγὼ; . . . Δὲν τὸν εἶδον ποτὲ τὸν Βασιλέα μου . . . Δὲν τὸν γνωρίζω.

— Μοῦ εἶπαν ὅτι κυνηγεῖ ἐδῶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη! Ἐπεθύμουν νὰ μάθω ποίαν διεύθυνσιν ἔλαβε, διότι ἔχω ἀνάγκην νὰ τὸν ἰδῶ.

— Χμ . . . Εἰξεύρω ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ εἶνε εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ ὄρη . . . ὅλοι λέγουν πῶς εἶνε ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον ποτέ.

— Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη τί λέγουν διὰ τὸν Βασιλέα, καλὴ μου γυναῖκα;

— Ἄ! . . . λέγουσιν τόσα πράγματα!

— Ἄς ἀκούσωμεν . . . λέγετε.

— Λέγουν πῶς εἶνε καλός, γλυκὺς γενναῖος . . . Κάμνει τόσα καλὰ εἰς τὰ ὄρη μας . . . εἶναι ἐπὶ τέλους ὁ καλός μας ἄγγελος, ἀλλὰ . . .

— Ἀλλὰ τί; ἐξοχλουθῆτε.

— Λέγουν πῶς ἔχει ἓνα μέγαλο κακὸ ἐλάτωμα.

— Ὡ . . . Ὡ . . . Ποῖον;

— Λέγουν πῶς ἀγαπᾷ παρὰ πολὺ τὰς γυναῖκας.

— Ἐ, τοῦτο εἶναι ἐγκλημα . . . τόσον περισσότερον μάλιστα ὅταν αἱ γυναῖκες εἶναι ἀξιαγάπηται . . .

— Ἐγκλημα ὄχι . . . Ἀλλ' ἓνας Βασιλεὺς ἔπρεπε νὰ εἶνε ὀλιγώτερον τρελλός διὰ τὸ ὥραϊον φύλον.

— ὁ Βασιλεὺς ἐξερράγη εἰς ἀκράτητον γέλωτα. Ἐχαιρέτισε τὴν γυναῖκα, καὶ φθάσας τὴν ἀκολουθίαν του ἀπέστηλεν ἀξιοματικόν τινα ὅπως φέρῃ ἑκατὸν λίρας εἰς τὴν γραίαν, λέγων αὐτῇ ὅτι τὰς στέλλει ὁ Βασιλεὺς ἐπειδὴ ἂν ἐνίοτε ἀρέσκετο νὰ ἀγαπᾷ τὴν γυναικίαν ὠραιοῦτητα, ἐξετίμα οὐχ ἦτον πάν

τοτε τὰς τιμίας καὶ ἐργατικὰς γυναῖκας τῶν ὀρέων του.

Φαντασθῆτε τὴν δυστύχῃ γραίαν! . . . Ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσῃ τὸ λογικόν της.

* *

Τὰς Κυριακὰς δὲν ἦτο κηνήγιον· ὅλη ἡ ἡμέρα ἦτο ἀφιερωμένη εἰς ἀνάπαυσιν.

Ἡ Βίττωρ ἤκουε τὴν λειτουργίαν· εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Κάθε Κυριακὴν ἔδιδε 200 λίρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀνὰ δύο λύρας εἰς ὅλους ἐκεῖνους ἐκ τῶν χωρικῶν ὅτινες εἶχαν ἀκούσει μετ' αὐτοῦ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου καθήκοντος, ὁ Βίττωρ ἐκάθητο ὑπὸ τὸ περίστυλον, ἐνίοτε δὲ ὑπὸ τι δένδρον, καὶ ἐκεῖ ἤκροάζετο ὅλα τὰ τέκνα τῶν ὀρέων.

Ἐνεθάρρυνε, παρηγόρει, συνεβούλευε πατρικῶς, ἐβοήθη τοὺς πάντας . . . Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἀνεχώρει ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ σφίγξῃ τὴν χεῖρα τοῦ Βίττωρος, χωρὶς παρ' αὐτοῦ νὰ εὐεργετηθῇ.

Π. Α. ΒΑΛΒΗΣ

Η ΚΟΡΗ

Στήθια της ἔχει τὸν ἀφρὸ ἢ θάλασσα κι'

τὸ κῦμα της τὸ ἀπιστο, καὶ χεῖλην τὸ

ἔχει κι' ἡ κόρη τὸ ἀφρὸ σ' τὰ στήθια

καὶ κῦμα τῆς ἀγκάλης της, τὸ φίλημα

Κὴ ὅσα τὰ χεῖλη ἐκείνης κρυφὰ κρατοῦνε

στ' ἀχειλί ζωγραφίζονται τῆς κόρης

στὸ κοράλι . . .

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΛΑΝΤΣ.

Η ΟΙΚΙΑ Α

Κατ' αὐτὰς ἐτελεύτησεν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὁ περιφανὴς ἠθοποιὸς Φέχτερ, περὶ οὗ διηγοῦνται τὸ ἐξῆς

ἀνέκδοτον. Ὅτε διηθῆνε τὸ ἐν Λονδίῳ θέατρον τοῦ Λυκείου, ἐδέχετο μυστικῶς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ ὑπεραγαπήσαντος καὶ θαυμάσαντος αὐτὸν πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας, ὃν καὶ ἐδίδαξε πῶς δύναται νὰ παρέρχηται εἰς τὸ δημόσιον ἄγνωστος καὶ φορῶν προσωπεῖα ὀλίγον ἢ οὐδὲν διαφέροντα προσώπου ἀληθῶς ἀνθρωπίνου. Ἄμα ἐκμαθὼν τὴν τέχνην ὁ πρίγκιψ κατώρθωσε νὰ ἐξαπατήσῃ πλεονάκις τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν παρέστη ἐνώπιον τῆς μητρὸς του ὡς ἐπαίτης τοῦ Λονδίνου φορῶν βράκη καὶ ἐπιδεικνύμενος αἰμάσσοντα τραύματα, ἔλκη καὶ οὐλὰς ἐπὶ τῶν ἡμιγύμων κνημῶν. Ἡ Βασίλισσα Βικτωρία ἐπτοήθη, ὠχρίασε καὶ διέταξε τὰς θεραπαίνας νὰ ὠθήσωσι τὸν αὐθάδη ἐπαίτην ἐκ τῶν ἀνακτόρων. Ὁ πρίγκιψ ἀφῆκε νὰ ἀναγνωρισθῇ μόλις ὅτε κατέβη εἰς τὸν πυλῶνα, ἀφελῶν τὸ προσωπεῖον.

Ὁ ἀκάματος γάλλος φυσιολόγος Φλωράρ. Πρεβὸρ, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσχολούμενος νὰ ἐρευνᾷ τὸν στόμαχον διαφόρων ἐντομοφάγων πτηνῶν, ἐδημοσίευσεν ἀρτίως νέον τῶν ἐρευνῶν του κατάλογον, μνημονευθέντα καὶ ἐπαινεθέντα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Γερουσίας καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἠρέυνησε τοὺς στομάχους ὀκτωκαίδεκα χελιδόνων ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἐν ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς οἰκούντων κυψέλων, οὓς εἶχε συλλάβει κατὰ διαφόρους ὥρας τοῦ ἑνιαυτοῦ. Εὔρε δὲ 8,390· ὥστε εἰς ἕκαστον πτηνὸν ἀναλογοῦσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 466 ἐντομα. Ὁ ἀναπολῶν κατὰ νοῦν, ὅτι ἐν τοῖς στομάχοις τούτοις οὔτε χόνδρος σίτου εὔρεθη, οὔτε ἔχνος τι ὀπωρικοῦ ἢ βοτάνης, δύναται νὰ ὑπολογίσῃ ἠλικίαν ὠφέλιαν τὰ πτηνὰ παρέχουσιν εἰς τὴν γεωργίαν.

Καὶ αἱ κυρία μορομάχοι.—Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἐξ μονομαχίας διεδραματίσθησαν μεταξύ δεσποινίδων! Ἡ τελευταία τῶν μονομαχιῶν τούτων εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον περιεργός. Αἱ ἀντίπαλοι Ἐβελίνα Μάσων καὶ Ἰωάννα Λαδσέιμ διετέλουν ἐν παρθεναι-

γωγείω οὔσαι οἶλαι, τὴν δὲ φιλικὴν αὐτῶν σχέσιν ἐξηκολούθησαν καὶ ἀφοῦ ἀπεμαθήτευσαν. Ἡ εἰς μονομαχίαν πρόσκλησις προσήλθεν ἐκ πανγνιδίου, ὡς ὁ πλον δὲ ἐξελέχθη τὸ πολύκροτον. Αἱ ἀντίπαλοι ὄφελον νὰ βαδίσωσιν ἢ μὲν πρὸς τὴν δὲ καὶ νάνταλλάξωσι τρεῖς σφαῖρας εἰς ἀπόστασιν κατ' ἀρέσκειαν. Ἡ Ἐβελίνα πρώτη ἐξεκένωσε τὰς δύο βολὰς τῆς καὶ περιέμενε, τότε ἡ Ἰωάννα, πέντε προχωρήσασα βήματα, διὰ τῆς πρώτης βολῆς τῆς διεπέρασε τὸν δεξιὸν βροχίονα τῆς ἀντιπάλου τῆς ἠτικ ἐκβαλλούσα κραυγὴν ἐλιποψύχουσε. Μάρτυρες κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην μονομαχίαν ἦσαν δύο ὑποδιδασκάλισσαι τοῦ παρθεναγωγείου, ἔνθα εἶχον ἀνατραφῆσαι δύο δεσποινίδες. Ἡ πληγὴ τῆς δεσποινίδος Ἰωάννης Λαδσεῖμ προὐκάλεσε τὴν τομὴν τοῦ βραχίονος.

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Πέστης ἀφηγεῖται τὸ ἐξῆς περιεργότατον γεγονός, δι' οὗ ἀπαῖξ ἔτι ἀποδεικνύεται ἡ θυμοσοφία τοῦ ἐλέφαντος. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ θηριοτροφείῳ τῆς Πέστης περὶ τὰ μεσάνυκτα ἐνῶ πάντες ἐκοιμῶντο, φύλαξ τις κοιμώμενος πλησίον τριῶν ἐλεφάντων, αἰφνης ἐκ τῶν κραυγῶν τῶν παχυδέρμων τούτων. Ὁ φύλαξ κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι κύων τις ἢ γαλῆ εἰσῆλθεν εἰς τὸ θηριοτροφεῖον, μετ' ὀλίγον ὁμως ἤκουσεν ὑπόκωφόν τινα κρότον, ὅστις προήρχετο ἐκ τῆς ἀποθήκης τῶν ἐνδυμάτων, κειμένης παρὰ τὸ θηριοτροφεῖον. Προὐχώρησεν ἡμέκμ μέχρι τῆς θύρας καὶ παρετήρησεν, ὅτι ἄγνωστος κρατῶν κλεπτοφάναρον, πρὸς ἐπάθει νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἱματιοθήκην. Τάχιστα ἔλυσε τὸν μεγαλείτερον τῶν ἐλεφάντων, οὗτος δὲ κατανοῶν τὴν πρόθεσιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐτέθη πρὸ τῆς θύρας καὶ ἐμφράξας

τὴν ἐξόδον τῷ κλέπτῃ, συνέλαβεν αὐτὸν μέχρις οὗ ἐλθούσα συνέλαβεν αὐτὸν ἡ ἀστυνομία.

Ἐποδηματοποιὸς τις ἑλλὸν Ἰωάννης καλούμενος, μετερχόμενος ἀπὸ δεκαετίας τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐν Γαλατᾶ ἄγων τὸ πεντηκοστὸν περίπου τῆς ἡλικίας ἔτος παρουσιάθη τὴν παρελθούσαν δευτέραν εἰς τὸν ἐν Γαλατᾶ *Μερκεμὲν* ἔνθα ἐδήλωσεν ὅτι θέλει νὰ ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμὸν. Συνειπία τούτου προσεχθεὶς ἐνώπιον τοῦ Σεῖχ οὐλ Ἰσλάμ ἀπήγγειλεν τὴν νεομισμένην ἐκείνην δημολογίαν, τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς παραδεχθῆν ἐν τῷ Μουσουλμανικῷ νόμῳ. Ἐν τούτοις ἐγνωστοποιήθη τῷ νεοφύτῃ, ὅτι ὄφειλε τὴν ἐπίστασιν νὰ ὑποβάλλῃ καὶ ἀναφορὰν εἰς τὴν Ἐψηλὴν Πύλιν τοῦθ' ὅπερ παρεδέξατο, ἐπειδὴ δὲ ἡ ὥρα ἦτο προκεχωρηκυῖα αὐτὸς δὲ εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν ἔχει κατοικίαν, τῷ ἐπετρέπη, νὰ διανυκτερεύσῃ ἐν τῷ δωμάτιῳ τῷ ἐν Σεῖχουσλαμάτῳ φρουροῦντων χωροφυλάκων, ἀλλὰ τὴν πρωίαν τῆς ἐπιούσης, καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἐποδηματοποιὸς εὐρέθη μόνος εἰσῆλθεν κρυφὰ εἰς ἄλλο δωμάτιον καὶ ἀνοίξας ἀθορύβως παράθυρον τι ρίπτεται ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Διαβάται τινὲς ἰδόντες αὐτὸν κείμενον ἐκτάδην ἐσπευσαν νὰ ἀναγγείλωσι τὰ περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἠτικ μετήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ πλησίον τέμενος, ὅπου καὶ μετ' ὀλίγον ἐξέπνευσεν· αὐθημερὸν δὲ καὶ ἐναφανίσθη μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰθιμῆς νεκροψίας.

Περίεργος ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωσήφ Βοναπάρτου ἀνακαλυφθεῖσα ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημε-

ρίδας. Φέρει ἡμερομηνίαν 25 Αὐγούστου 1775, ἀπεστάλη δὲ εἰς τὸν κ. Isoard εἰς Aix-en-Provence. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ πρωτότοκος ἀδελφὸς τοῦ Ναπολέοντος Α' συνιστᾷ εἰς τὸν φίλον του θερμῶς τὸν δεκαεξάετη μαθητὴν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς καὶ ἀδελφόν του ὅστις δραπετεύσας ὡς ἐκ τῆς ἀντιπαθείας του πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ἀπῆλθεν εἰς Aix, ἀποδουθῆ εἰς τὸν κληρικὸν βίον.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α'. ΓΡΙΦΟΥ

Τὸν βουκόλον θέλετε εὑρεῖ ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς κεφαλῆς τοῦ βόου.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸν πρῶτος ὁ κύριος Ἡρακλῆς Πίγγας, ὅστις μὴ ὦν συνδρομητὴς μας ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος τοῦ δώρου. Κατόπιν ἔλυσε αὐτὸν ὁ κ. Νουμάς Μαργαρίτης ἀλλὰ καὶ οὗτος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀποκλείεται τοῦ δώρου.

Πρῶτος ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἔλυσε τὸν γρίφον ὁ κύριος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΡΟΣΟΣ

ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ὑποσχεθεῖσαν εἰκόνα.

Κατόπιν αἱ Κυρίαι Μαρία Σαρόγλου Ἀδριάννα Μαζαράκη, Αἰκατερίνη Μ. Καζαντζῆ, Μαρία Ν. Δαμασκηνοῦ καὶ Δέσποινα Πολυχρονιάδου.

Οἱ ΚΚ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος, συντάκτης τῆς «Ἦρας», Α. Παρασκευόπουλος, Α. Βιδάλης, Ἰω. Φαρρᾶς, Σπ. Μπενούκας, Δ. Χέλμης, Δ. Ζαχαρόπουλος δικηγόρος ἐκ Κύμης, Δ. Ρωμαΐδης, Σπ. Δαμασκηνός καὶ ἡ Σύνταξις τῆς «Στοᾶς.»

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δὲ ἔλυσαν αὐτὸν ὁ κ. Νικόλ. Σ. Κυδωνάκης ἐν Κορίνθῳ τηλεγραφικῶς καὶ ὁ κ. Ἰππ. Καραβίης ἐν Ἰθάκῃ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῆς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

Ἐν ΣΥΡΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίῳ,

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Ἠριανῆρ.

Ἐν ΝΑΥΠΑΓΙΩΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΑΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλάρετῳ.

Ἐν ΘΗΒΥΣΙ παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς «Σφιγγός.»

Ἐν ἸΟΑΚΗΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πουλάτῳ.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑΙ παρὰ τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ.

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩΙ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήκα.

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Ἠλιάδῳ.

Ἐν ΒΡΑΙΛΑΙ παρὰ τῷ κ. Κλεάνθει Παπαζογλῷ.

ΤΥΠΟΣ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ»